

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

25 octombrie 2018*

„Funcție publică – SEAE – Remunerație – Funcționari repartizați la delegația din Beijing – Alocații familiale – Alocație școlară pentru anul 2015/2016 – Articolul 15 a doua teză din anexa X la statut – Depășirea plafonului statutar pentru țările terțe – Decizie de plafonare a rambursării costurilor de școlarizare în cazuri excepționale – DGA”

În cauza T-729/16,

PO, funcționar al Comisiei Europene,

PP, funcționar al Serviciului European de Acțiune Externă,

PQ, funcționar al Comisiei Europene,

PR, funcționar al Comisiei Europene,

reprezentați inițial de N. de Montigny și de J.-N. Louis, iar ulterior de N. de Montigny, avocați,

reclamanți,

împotriva

Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), reprezentat de S. Marquardt și de R. Spac, în calitate de agenți, asistați de M. Troncoso Ferrer, de F.-M. Hilaire și de S. Moya Izquierdo, avocați,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită anularea deciziilor SEAE de a nu rambursa reclamanților pentru anul școlar 2015/2016 costurile de școlarizare care depășesc o sumă corespunzătoare plafonului statutar pentru țările terțe (de șase ori plafonul de bază) majorat cu 10 000 de euro (27 788,40 euro în total),

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnul D. Gratsias, președinte, și doamna I. Labucka și domnul A. Dittrich (raportor), judecători,

grefier: doamna M. Marescaux, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 30 mai 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

I. Istoricul cauzei și măsurile atacate

- 1 Reclamanții, PO, PP, PQ și PR, au fost repartizați la delegația Uniunii Europene în China, la Beijing, în calitate de membri ai personalului Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE).

A. PO

- 2 La 26 august 2011, PO a fost repartizat la delegația Uniunii în China, la Beijing, în interes de serviciu. Când a ajuns în China, și-a înscris copiii la British School of Beijing.
- 3 La 9 septembrie 2015, PO a solicitat în temeiul articolului 15 din anexa X la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) rambursarea unor costuri de școlarizare (alocația școlară B) pentru anul 2015/2016 care depășesc plafonul prevăzut de această dispoziție pentru funcționarii repartizați într-o țară terță, care este de șase ori mai mare decât plafonul de bază pentru alocația școlară în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la statut (denumit în continuare „plafonul statutar pentru țările terțe”). Pentru anul 2015/2016, plafonul de bază pentru alocația școlară se ridică la 260,95 euro pe lună pentru fiecare copil, iar plafonul statutar pentru țările terțe se ridică astfel la 1 565,70 euro pe lună, respectiv 18 788,40 euro pe an.
- 4 La 17 decembrie 2015, PO a primit un e-mail din partea autorității împuternicite să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) prin care a fost informat că rambursarea costurilor de școlarizare este limitată pentru fiecare copil la un nivel care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro (28 788,40 euro pe an). Diferența dintre alocațiile școlare primite de PO și costurile de școlarizare suportate de acesta pentru copiii săi în anul școlar 2015/2016 s-a ridicat la 17 330,11 euro.
- 5 La 7 martie 2016, în urma unei cereri din partea PO, acesta din urmă a fost informat că „e-mailul din 21 decembrie 2015” constituie decizia AIPN împotriva căreia poate să depună o reclamație.
- 6 La 15 martie 2016, PO a depus o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva e-mailului din 17 decembrie 2015.
- 7 La 5 iulie 2016, AIPN a adoptat o decizie prin care a respins reclamația depusă de PO.

B. PP

- 8 La 1 august 2015, PP a fost repartizat la delegația Uniunii în China, la Beijing, în interes de serviciu. În considerarea sosirii sale în China, la 19 mai 2015 și-a înscris copiii la Dulwich College Beijing.
- 9 La 25 august 2015, în conformitate cu articolul 15 din anexa X la statut, PP a solicitat rambursarea costurilor de școlarizare (alocația școlară B) pentru anul 2015/2016 care depășeau plafonul statutar pentru țările terțe.
- 10 La 17 decembrie 2015, PP a primit un e-mail din partea AIPN prin care a fost informat că rambursarea costurilor de școlarizare este limitată pentru fiecare copil la un nivel care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro. Dintr-o mențiune de la sfârșitul e-mailului respectiv reiese că acesta din urmă era adresat doar cu titlu informativ și nu constituia o decizie care lezează în sensul articolului 90 din statut. Diferența dintre alocațiile școlare primite de PP și costurile de școlarizare suportate de acesta pentru copiii săi în anul școlar 2015/2016 s-a ridicat la 23 791,93 euro.

- 11 La 21 decembrie 2015, la cererea PP, AIPN a confirmat că el va primi pentru fiecare copil doar o sumă care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro.
- 12 La 13 ianuarie 2016, PP a informat AIPN despre consecințele financiare pe care acest fapt urma să le aibă asupra sa și a solicitat să primească decizia finală.
- 13 La 14 ianuarie 2016, PP a fost informat că decizia finală este e-mailul din 21 decembrie 2015.
- 14 La 16 martie 2016, PP a depus o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva e-mailului din 21 decembrie 2015 și, în măsura în care este necesar, împotriva e-mailului din 17 decembrie 2015 și a fișei sale de salariu din februarie 2016.
- 15 La 5 iulie 2016, SEAE a adoptat o decizie prin care a respins reclamația depusă de PP.

C. PQ

- 16 În 2015, PQ și-a prezentat candidatura pentru un post în cadrul delegației Uniunii în China, la Beijing. La 19 octombrie 2015, i s-a propus să ocupe postul respectiv începând de la 1 ianuarie 2016.
- 17 La 19 noiembrie 2015, PQ a solicitat un avans din alocația școlară, precum și rambursarea unor costuri de școlarizare (alocația școlară B) pentru anul 2015/2016 care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe, în temeiul articolului 15 din anexa X la statut.
- 18 La 17 decembrie 2015, PQ a primit un e-mail din partea AIPN prin care a fost informat că rambursarea costurilor de școlarizare pentru fiecare copil este limitată la un nivel care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro. Dintr-o mențiune de la sfârșitul e-mailului respectiv reiese că acesta din urmă a fost adresat doar cu titlu informativ și nu constituie o decizie care lezează în sensul articolului 90 din statut. Valoarea costurilor de școlarizare a fost calculată proporțional pentru opt luni din douăsprezece.
- 19 Când a ajuns în China la 1 ianuarie 2016, PQ și-a înscris copiii la Western Academy of Beijing. Diferența dintre alocațiile școlare primite de PQ și costurile de școlarizare suportate de acesta pentru copiii săi pentru anul școlar 2015/2016 s-a ridicat la 10 011,94 euro.
- 20 La 14 martie 2016, PQ a depus o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva e-mailului din 17 decembrie 2015.
- 21 La 5 iulie 2016, SEAE a adoptat o decizie prin care a respins reclamația depusă de PQ.

D. PR

- 22 La 14 august 2013, PR și-a început activitatea în cadrul delegației Uniunii în China, la Beijing. Când a ajuns în China, ea a înscris doi dintre copiii săi la Western Academy of Beijing.
- 23 La 25 septembrie 2015, în temeiul articolului 15 din anexa X la statut, PR a solicitat rambursarea costurilor de școlarizare (alocația școlară B) pentru anul 2015/2016 care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.
- 24 La 17 decembrie 2015, PR a primit un e-mail din partea AIPN prin care a fost informată că rambursarea costurilor de școlarizare pentru fiecare copil este limitată la un nivel care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro. Dintr-o mențiune de la sfârșitul e-mailului respectiv reiese că acesta din urmă a fost adresat doar cu titlu informativ și nu constituie o

decizie care lezează în sensul articolului 90 din statut. Diferența dintre alocațiile școlare primite de PR și costurile de școlarizare suportate de aceasta pentru copiii săi în anul școlar 2015/2016 s-a ridicat la 17 960,45 euro.

- 25 La 7 ianuarie 2016, la cererea sa, PR a primit confirmarea faptului că valoarea alocației școlare pe care o va primi pentru fiecare copil nu va depăși un nivel care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro.
- 26 La 4 martie 2016, PR a solicitat să îi fie trimisă o decizie oficială.
- 27 La 7 martie 2016, PR a primit un e-mail din partea AIPN prin care a fost informată că actul care lezează este e-mailul din 17 decembrie 2015.
- 28 La 12 martie 2016, PR a depus o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva e-mailului din 17 decembrie 2015.
- 29 La 5 iulie 2016, SEAE a adoptat o decizie prin care a respins reclamația depusă de PR.

II. Procedura și concluziile părților

- 30 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 17 octombrie 2016, reclamantii au introdus prezenta acțiune.
- 31 La 6 ianuarie 2017, SEAE a depus memoriul în apărare.
- 32 La 9 martie 2017, reclamantii au depus replica.
- 33 La 3 mai 2017, SEAE a depus duplica.
- 34 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a cincea) a decis să deschidă faza orală a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a invitat SEAE să prezinte anumite înscrisuri. SEAE a dat curs acestei cereri.
- 35 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 30 mai 2018.
- 36 Reclamantii solicită Tribunalului:
- anularea deciziilor din 17 decembrie 2015 „de limitare la 10 000 de euro a rambursării costurilor de școlarizare pe care le-au suportat”;
 - în măsura în care este necesar, anularea:
 - e-mailului din 21 decembrie 2015;
 - a oricărui alt e-mail de confirmare a deciziei din 17 decembrie 2015;
 - a fișelor de evaluare a alocației școlare;
 - a fișelor de remunerație care menționează valoarea alocației școlare primite;
 - în măsura în care este necesar, anularea deciziilor de respingere a reclamației lor din 5 iulie 2016;

– obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

37 SEAE solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă, dar nefondată;
- obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

- 38 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea SEAE (JO 2010, L 201, p. 30), SEAE este un organism autonom din punct de vedere funcțional al Uniunii, separat față de Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene și de Comisia Europeană, cu capacitatea juridică necesară pentru a-și îndeplini atribuțiile și pentru a-și realiza obiectivele.
- 39 Potrivit articolului 6 din Decizia 2010/427, statutul, precum și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii se aplică personalului SEAE. La rândul său, articolul 1b litera (a) din statut prevede că, în lipsa unor dispoziții contrare, SEAE este asimilat, în scopul punerii în aplicare a statutului, instituțiilor Uniunii.
- 40 În ceea ce privește obiectul cererilor de anulare formulate de reclamanți, trebuie arătat că acestea vizează în principal e-mailurile din 17 decembrie 2015, precum și deciziile de respingere a reclamațiilor și că doar „în măsura în care este necesar” reclamanții solicită anularea e-mailurilor ulterioare celui din 17 decembrie 2015, a fișelor de evaluare a alocației școlare și a fișelor de salariu care menționează valoarea alocației școlare primite. Având în vedere obiectul cererilor de anulare, vom examina mai întâi cererile de anulare a e-mailurilor din 17 decembrie 2015, precum și deciziile de respingere a reclamațiilor, iar apoi celelalte cereri de anulare.

A. Cu privire la cererile de anulare a e-mailurilor din 17 decembrie 2015 și a deciziilor de respingere a reclamațiilor

- 41 În susținerea cererii lor de anulare a e-mailurilor din 17 decembrie 2015, precum și a deciziilor de respingere a reclamațiilor, reclamanții invocă patru motive.
- 42 În cadrul primului motiv, aceștia arată că, întrucât situațiile lor sunt excepționale, aveau dreptul la rambursarea integrală a costurilor de școlarizare în temeiul articolului 15 din anexa X la statut. Dreptul respectiv nu ar fi putut să fie limitat pentru considerații de ordin bugetar. Ei mai susțin în cadrul primului motiv că, în orice caz, deciziile atacate ar fi trebuit să fie întemeiate pe dispozițiile generale de aplicare (denumite în continuare „DGA”), pe care SEAE ar fi trebuit să le adopte în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 din statut.
- 43 Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a orientărilor SEAE privind alocațiile școlare (denumite în continuare „orientările”).
- 44 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanții susțin că AIPN a încălcat anumite principii de drept primar, cum sunt drepturile copilului, dreptul la viața de familie, dreptul la educație, principiul nediscriminării, principiul securității juridice, principiul proporționalității, precum și principiul protecției drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime.
- 45 Al patrulea motiv este întemeiat pe erori vădite de apreciere.

- 46 În prima etapă, trebuie analizat argumentul invocat de PR în cadrul celui de al patrulea motiv, care este întemeiat pe faptul că, având în vedere argumentele prezentate de aceasta, motivarea cuprinsă în e-mailul din 17 decembrie 2015 și în decizia de respingere a reclamației sale nu este suficientă.
- 47 În a doua etapă, vor fi examinate argumentele prezentate de reclamanti în cadrul celui de al patrulea motiv care urmăresc să demonstreze că poziția AIPN potrivit căreia situațiile lor nu erau excepționale în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut este afectată de erori vădite de apreciere.
- 48 În a treia etapă, este necesar să se analizeze argumentele reclamanților invocate în cadrul primelor patru motive care urmăresc să demonstreze că, întrucât se aflau în situații excepționale în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut, SEAE avea obligația de a rambursa integral costurile de școlarizare care depășeau plafonul statutar pentru țările terțe.
- 49 În a patra etapă, vor fi abordate argumentele reclamanților prezentate în cadrul motivelor al doilea-al patrulea, care privesc limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășeau plafonul statutar pentru țările terțe efectuată de AIPN prin e-mailurile din 17 decembrie 2015.
- 50 În a cincea etapă, trebuie analizate argumentele reclamanților prezentate în special în cadrul primului motiv, întemeiate pe faptul că SEAE ar fi trebuit să adopte DGA.

1. Cu privire la argumentul întemeiat pe o motivare insuficientă

- 51 În cadrul celui de al patrulea motiv, PR susține că, având în vedere argumentele pe care le-a prezentat, motivarea e-mailului din 17 decembrie 2015 și a deciziei de respingere a reclamației sale nu este suficientă. AIPN nu ar fi ținut seama de împrejurările excepționale pe care le-ar fi invocat în cererea sa de rambursare a costurilor de școlarizare, care ar justifica rambursarea integrală a costurilor respective. Înscrierea copiilor săi la Western Academy of Beijing era justificată, în opinia sa, de necesitatea menținerii și a îmbunătățirii nivelului lor de cunoaștere a limbii materne neerlandeze, întrucât copiii săi au fost școlarizați inițial în limba neerlandeză și își vor continua foarte probabil studiile în limba menționată în cazul în care va fi necesară revenirea la sediu în anii următori.
- 52 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare prevăzută la articolul 25 al doilea paragraf din statut, care nu constituie decât reluarea obligației generale instituite la articolul 296 TFUE, are ca obiect, pe de o parte, să furnizeze persoanei interesate o indicație suficientă pentru a aprecia temeinicia actului care o lezează și oportunitatea introducerii unei acțiuni în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să permită acesteia din urmă să își exercite controlul asupra legalității actului (a se vedea Hotărârea din 29 septembrie 2005, Napoli Buzzanca/Comisia, T-218/02, EU:T:2005:343, punctul 57 și jurisprudența citată).
- 53 În acest context, este necesar să se amintească de asemenea că motivarea unei decizii de respingere a unei reclamații trebuie să coincidă cu motivarea deciziei împotriva căreia era îndreptată reclamația și poate completa motivarea respectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 ianuarie 2015, Trentea/FRA, T-107/13 P, EU:T:2015:20, punctul 77).
- 54 În ceea ce privește motivarea deciziei de respingere a reclamației formulate de PR, trebuie să se arate că, în special la paginile 21 și 22 din decizia menționată, AIPN a reținut în esență că, chiar și în cazuri excepționale în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut, nu există o obligație automată a SEAE de a rambursa întreaga valoare a costurilor de școlarizare suportate care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. Aceasta a arătat totodată că era îndreptățită să țină seama de constrângerile bugetare. Pe de altă parte, la paginile 20 și 21 din decizia în cauză, AIPN a precizat că dreptul la educație în temeiul articolului 14 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu acoperă educația într-o școală privată.

- 55 Trebuie să se constate că aceste motive îi permiteau lui PR să înțeleagă motivele pentru care, în pofida împrejurărilor excepționale pe care le-a invocat în cererea sa de rambursare a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe, AIPN a decis să nu ramburseze aceste costuri în mod integral. Motivele menționate permit totodată Tribunalului să își exercite controlul asupra legalității deciziei în cauză.
- 56 Prin urmare, argumentul invocat de PR întemeiat pe încălcarea obligației de motivare trebuie să fie respins.

2. Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că aprecierea AIPN potrivit căreia situațiile reclamanților nu erau excepționale este afectată de erori vădite de apreciere

- 57 Anumite argumente prezentate de reclamanți în cadrul celui de al patrulea motiv sugerează că AIPN a considerat în mod eronat că situațiile reclamanților nu sunt excepționale și că această poziție este afectată de o eroare vădită de apreciere.
- 58 În această privință, trebuie să se arate că argumentele respective ale reclamanților se bazează pe premisa că, în deciziile atacate, AIPN nu ar fi considerat că ei se aflau în situații excepționale.
- 59 Or, în acest context, trebuie amintit că prima teză a articolului 15 din anexa X la statut prevede că, în condițiile stabilite de AIPN, funcționarul beneficiază de o alocație școlară destinată să acopere costurile efective de școlarizare și care este plătită pe baza prezentării unor documente justificative. A doua teză a dispoziției menționate prevede că, în afara unor cazuri excepționale, stabilite de către AIPN, această alocație nu poate depăși plafonul statutar pentru țările terțe. În conformitate cu această din urmă teză, AIPN poate, așadar, să acorde o rambursare care depășește plafonul statutar pentru țările terțe doar în cazuri excepționale în sensul acesteia.
- 60 După cum reiese din e-mailurile din 17 decembrie 2015, suma rambursată de SEAE pentru costurile de școlarizare a copiilor lor a depășit plafonul statutar. Rezultă că AIPN a considerat că situațiile reclamanților erau excepționale în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut.
- 61 Premisa reclamanților potrivit căreia AIPN nu ar fi considerat că se aflau în situații excepționale este, prin urmare, eronată. În consecință, argumentele lor trebuie să fie respinse.

3. Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că AIPN era obligată să ramburseze reclamanților integral costurile de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe

- 62 Reclamanții consideră că, întrucât situațiile lor erau excepționale, AIPN avea obligația de a rambursa integral costurile lor de școlarizare care depășeau plafonul statutar pentru țările terțe. În susținerea poziției lor ei invocă, în primul rând, argumente referitoare la interpretarea articolului 15 din anexa X la statut și, în al doilea rând, argumente întemeiate pe orientări.

a) Cu privire la argumentele referitoare la interpretarea articolului 15 din anexa X la statut

- 63 Reclamanții susțin că, în temeiul articolului 15 din anexa X la statut, AIPN avea obligația de a le rambursa integral costurile de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. Situațiile lor ar fi excepționale, având în vedere faptul că, potrivit acestora, singurele forme de învățământ disponibile la Beijing care erau adecvate pentru copiii lor ar implica costuri de școlarizare peste plafonul statutar pentru țările terțe. În susținerea poziției lor, ei invocă argumente întemeiate pe formularea articolului 15 din anexa X la statut și pe lucrările pregătitoare ale anexei respective, precum și argumente bazate pe interpretarea dispoziției menționate din perspectiva principiului

securității juridice, a principiului protecției drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime, a principiului nediscriminării, a drepturilor copilului, a dreptului la viața de familie, a dreptului la educație și a principiului proporționalității.

1) Cu privire la argumentele întemeiate pe formularea articolului 15 din anexa X la statut și pe lucrările pregătitoare ale anexei respective

- 64 În deciziile de respingere a reclamațiilor, AIPN a arătat în esență că articolul 15 din anexa X la statut nu prevede un drept necondiționat la rambursarea costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe și că, peste acest plafon, ea are dreptul să limiteze alocațiile școlare ținând seama de bugetul disponibil.
- 65 În cadrul primului motiv, reclamanții susțin că această interpretare a articolului 15 din anexa X la statut este eronată. Articolul respectiv nu ar permite limitarea rambursării costurilor de școlarizare în cazuri excepționale, în care singurele forme de învățământ adecvate pentru copiii funcționarilor din delegații care sunt disponibile în țara terță în cauză implică costuri care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. În susținerea interpretării lor, ei arată că textul celei de a doua teze a acestui articol nu prevede limite pentru valoarea alocațiilor școlare care trebuie plătite în cazuri excepționale și invocă lucrările pregătitoare ale anexei menționate.
- 66 SEAE contestă argumentele de mai sus.
- 67 În această privință, trebuie amintit că articolul 15 prima teză din anexa X la statut prevede că alocațiile școlare sunt destinate să acopere costurile efective de școlarizare. Este însă necesar să se arate totodată că, în temeiul celei de a doua teze a articolului respectiv, în principiu, quantumul alocațiilor școlare nu poate depăși plafonul statutar pentru țările terțe. Desigur, teza menționată prevede de asemenea că, în cazuri excepționale, plafonul în cauză poate fi depășit. Totuși, formularea acestei teze nu permite să se stabilească în ce măsură alocațiile școlare trebuie să acopere costurile de școlarizare care sunt necesare pentru accesul la o formă de învățământ corespunzătoare.
- 68 Referitor la problema definirii noțiunii de caz excepțional în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut, trebuie arătat că din lucrările pregătitoare ale anexei respective rezultă că articolul menționat are drept scop realizarea obiectivului de a permite ca toți copiii funcționarilor Uniunii să beneficieze de învățământ gratuit și urmărește să garanteze că exercitarea de către un funcționar a funcțiilor sale în afara Uniunii nu determină o discriminare în această privință. În acest context, trebuie de asemenea să se arate că aceste lucrări pregătitoare pleacă de la principiul că toate formele de învățământ public gratuit disponibile în țările de repartizare nu sunt în mod necesar adecvate pentru copiii funcționarilor Uniunii. Pe de altă parte, rezultă din acestea că formele de învățământ care sunt disponibile într-o țară terță și care sunt potrivite pentru copiii funcționarilor Uniunii pot fi limitate și foarte costisitoare și că posibilitatea de a depăși plafonul statutar pentru țările terțe prevăzut la articolul 15 a doua teză din anexa X la statut a fost creată pentru a ține seama de o astfel de situație. Având în vedere aceste considerații, trebuie să se concluzioneze că reclamanții se găsesc într-o situație în care articolul 15 a doua teză din anexa X la statut prevede posibilitatea depășirii plafonului statutar pentru țările terțe.
- 69 Totuși, contrar celor invocate de reclamanți, nu se poate deduce din lucrările pregătitoare ale anexei X la statut că articolul 15 a doua teză din această anexă trebuie să fie interpretat în sensul că, în cazuri excepționale în sensul tezei respective, există un drept nelimitat la rambursarea integrală a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.
- 70 Astfel, după cum reiese din lucrările menționate, plafonul statutar pentru țările terțe a fost introdus pentru a evita cheltuieli excesive determinate de rambursarea costurilor de școlarizare. Or, interpretarea susținută de reclamanți nu ține seama suficient de existența plafonului în cauză și de

decizia legiuitorului Uniunii potrivit căreia, în principiu, rambursările de alocații școlare nu depășesc plafonul respectiv. În acest context, trebuie amintit că costurile de școlarizare pentru accesul la învățământ adecvat într-o țară terță pot depinde de factori aflați în afara controlului SEAE, cum sunt cursul de schimb sau cererea existentă pentru asemenea forme de învățământ. Prin stabilirea plafonului statutar pentru țările terțe, legiuitorul Uniunii a urmărit să evite împovărarea bugetului SEAE prin cheltuieli excesive care pot fi generate de asemenea factori. Or, interpretarea articolului 15 a doua teză din anexa X la statut potrivit căreia, în cazuri excepționale în sensul acestei dispoziții, ar exista un drept nelimitat la rambursarea costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe, independent de consecințele asupra bugetului SEAE, nu ar ține cont de obiectivul respectiv.

- 71 Pe de altă parte, nu se poate considera că legiuitorul Uniunii a urmărit să excludă doar rambursarea părții din costurile de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe care rezultă din faptul că, deși există instituții care oferă o educație adecvată ale căror costuri de școlarizare sunt mai puțin ridicate, membrii personalului SEAE aleg să își înscrie copiii la o instituție de învățământ cu costuri de școlarizare mai ridicate. Astfel, dacă legiuitorul ar fi dorit să excludă doar rambursarea părții respective a costurilor de școlarizare, ar fi putut să precizeze aceasta.
- 72 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se concluzioneze că, în pofida celor susținute de reclamant, nici formularea articolului 15 din anexa X la statut, nici lucrările pregătitoare ale anexei menționate nu impun interpretarea celei de a doua teze a articolului în cauză în sensul că, în cazuri excepționale în sensul acestei teze, ar exista un drept la rambursarea integrală și nelimitată a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. Dimpotrivă, teza respectivă trebuie interpretată în sensul că, atunci când aplică dispoziția menționată, AIPN poate să țină seama de constrângeri bugetare.
- 73 Prin urmare, argumentele întemeiate pe formularea articolul 15 din anexa X la statut și pe lucrările pregătitoare ale anexei în cauză trebuie să fie respinse.

2) Cu privire la argumentele întemeiate pe încălcarea principiului securității juridice, a principiului respectării drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime ale reclamantilor, precum și a principiului bunei administrări

- 74 În deciziile de respingere a reclamațiilor formulate de PO și de PP, AIPN a precizat că limitarea rambursării costurilor de școlarizare suportate de reclamant la o sumă care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro nu este contrară principiului protecției așteptărilor legitime ale reclamantilor. Aceștia din urmă nu ar fi primit asigurări precise, necondiționate și concordante din partea unor surse autorizate și de încredere în sensul că ar beneficia de o rambursare integrală a costurilor de școlarizare pe durata repartizării lor în China.
- 75 Potrivit reclamantilor, considerațiile respective sunt eronate. Principiul securității juridice, principiul respectării drepturilor lor dobândite și a așteptărilor lor legitime, precum și principiul bunei administrări s-ar opune unei limitări a rambursării costurilor de școlarizare suportate de aceștia.
- 76 SEAE contestă argumentele de mai sus.
- 77 În primul rând, în ceea ce privește argumentul bazat pe faptul că principiul securității juridice s-ar opune modificării normelor aplicabile fără o dezbateră sau o informare prealabilă și fără măsuri tranzitorii, este suficient să se arate că articolul 15 din anexa X la statut nu a fost modificat. În acest context, trebuie să se arate de asemenea că, potrivit indicațiilor furnizate de SEAE în cursul ședinței și care nu au fost contestate de reclamant, limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe la 10 000 de euro a fost aplicată deja în cazul costurilor de școlarizare pentru anul 2014/2015. Prin urmare, argumentul menționat trebuie să fie respins.

- 78 În al doilea rând, în ceea ce privește drepturile dobândite ale reclamanților, este suficient să se arate că aceștia nu invocă niciun element de natură să demonstreze că dispun de un drept dobândit la rambursarea integrală a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe pentru anul școlar 2015/2016. Dimpotrivă, după cum reiese din constatările efectuate de AIPN în deciziile de respingere a reclamațiilor formulate de PO și de PP, care nu au fost contestate de reclamanți, în cadrul deciziilor sale referitoare la cererile de rambursare a costurilor de școlarizare pentru anii școlari anteriori, SEAE a avut grijă să precizeze că deciziile respective privesc doar anul școlar în cauză și că ele nu conferă niciun drept pentru anii școlari viitori. Prin urmare, acest argument trebuie de asemenea să fie respins.
- 79 În al treilea rând, în ceea ce privește așteptările legitime ale reclamanților, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, dreptul de a solicita protecția încrederii legitime presupune îndeplinirea a trei condiții, și anume, în primul rând, să existe asigurări precise, necondiționate și concordante, din partea unor surse autorizate și de încredere, furnizate persoanei interesate de către administrația Uniunii, în al doilea rând, asigurările respective să fie de natură să dea naștere unei așteptări legitime din partea persoanei căreia îi sunt adresate și, în al treilea rând, asigurările oferite să fie conforme cu normele aplicabile (Hotărârea din 15 noiembrie 2005, Righini/Comisia, T-145/04, EU:T:2005:395, punctul 130).
- 80 Or, având în vedere formularea articolului 15 din anexa X la statut și conținutul orientărilor, care prevedeau că cererile de rambursare a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe vor fi examinate în funcție de bugetul disponibil, simplul fapt că, în trecut, reclamanții au putut primi alocații școlare peste plafonul statutar pentru țările terțe și care au acoperit integral costurile de școlarizare nu poate fi considerat, în sine, ca fiind o asigurare precisă, necondiționată și concordantă în sensul jurisprudenței menționate la punctul 79 de mai sus. Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât, în cadrul deciziilor sale privind cererile de rambursare a costurilor de școlarizare pentru anii școlari anteriori, SEAE a avut grijă să precizeze că deciziile respective privesc doar anul școlar în cauză și că ele nu conferă niciun drept pentru anii școlari viitori (a se vedea punctul 78 de mai sus).
- 81 În al patrulea rând, reclamanții invocă încălcarea principiului bunei administrări. Deciziile atacate ar fi intervenit la mijlocul anului școlar, în condițiile în care costurile de înscriere fuseseră deja plătite de funcționari. La momentul respectiv, ei nu ar mai fi putut să reacționeze.
- 82 În această privință, trebuie arătat că în esență acest argument al reclamanților se bazează pe premisa eronată potrivit căreia, înainte de înscrierea copiilor lor la școlile respective, ei erau îndreptățiți să conteze pe faptul că toate costurile de școlarizare, inclusiv suma care depășește plafonul statutar pentru țările terțe, le vor fi rambursate. Or, după cum s-a arătat deja la punctele 77-80 de mai sus, nu exista niciun temei valabil pentru astfel de așteptări. Prin urmare, și acest argument trebuie să fie respins.
- 83 În consecință, contrar celor susținute de reclamanți, nici principiul securității juridice, nici principiul respectării drepturilor lor dobândite sau a așteptărilor lor legitime, nici principiul bunei administrări nu se opun limitării de către AIPN a rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.

3) Cu privire la argumentele întemeiate pe încălcarea principiului nediscriminării

- 84 În cadrul celui de al doilea și al celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, reclamanții prezintă argumente întemeiate pe încălcarea principiului nediscriminării.

- 85 În această privință, trebuie amintit că, potrivit principiului nediscriminării, este interzisă tratarea unor situații comparabile în mod diferit sau a unor situații diferite în același mod, cu excepția cazului în care o asemenea diferență de tratament este justificată în mod obiectiv (Hotărârea Curții din 28 iunie 1990, Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, punctul 25).
- 86 Elementele care definesc diferite situații și caracterul comparabil al acestora trebuie să fie determinate și evaluate în special în funcție de obiectul și de finalitatea actului Uniunii care instituie distincția în cauză. În plus, în acest context, trebuie luate în considerare principiile și obiectivele domeniului din care face parte actul respectiv (Hotărârea din 16 decembrie 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine și alții, C-127/07, EU:C:2008:728, punctul 26).
- 87 O diferență de tratament este justificată atât timp cât este întemeiată pe un criteriu obiectiv și rezonabil, mai precis dacă se află în legătură cu un scop admisibil din punct de vedere legal, urmărit de legislația în cauză, iar această diferență este proporțională cu scopul urmărit de tratamentul în cauză (Hotărârea din 16 decembrie 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine și alții, C-127/07, EU:C:2008:728, punctul 47).
- 88 În deciziile de respingere a reclamațiilor, AIPN a respins motivul întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării. Ea nu ar fi tratat situații identice în mod diferit. Funcționarii aflați în delegație nu s-ar afla în aceeași situație cu cea a funcționarilor repartizați la sediul de la Bruxelles (Belgia). Acesta este motivul pentru care anexa X la statut ar prevedea norme specifice pentru funcționarii repartizați într-o țară terță.
- 89 Potrivit reclamanților, considerațiile respective sunt eronate.
- 90 În primul rând, ei arată că funcționarii aflați în delegație sunt tratați în același fel ca funcționarii care se află la sediu, deși s-ar afla în situații diferite.
- 91 SEAE contestă argumentul de mai sus.
- 92 Argumentul reclamanților trebuie să fie respins. Astfel, după cum reiese din articolul 101a din statut, anexa X la statutul menționat stabilește dispozițiile speciale și derogatorii aplicabile funcționarilor repartizați într-o țară terță și această anexă prevede norme specifice pentru alocațiile școlare primite de funcționarii respectivi, care diferă de cele aplicabile funcționarilor repartizați la sediu. Într-adevăr, articolul 15 din anexa X prevede că plafonul pentru alocațiile în cauză este de șase ori mai mare decât plafonul de bază pentru alocația școlară în temeiul articolului 3 alineatul (1) din anexa VII la statut, însă prevede totodată posibilitatea depășirii acestui plafon în cazuri excepționale. Prin urmare, contrar celor susținute de reclamanți, funcționarii repartizați în delegație nu sunt tratați în același fel ca funcționarii repartizați la sediu.
- 93 În al doilea rând, reclamanții afirmă că, deși atât funcționarii repartizați la sediu, cât și funcționarii aflați în delegație au dreptul la învățământ gratuit pentru copiii lor, ei sunt tratați în mod diferit întrucât, în cazul copiilor funcționarilor aflați în delegație, rambursarea alocațiilor școlare ar putea fi limitată.
- 94 SEAE contestă argumentul menționat.
- 95 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, după cum s-a arătat la punctul 92 de mai sus, pe de o parte, plafonul statutar pentru funcționarii aflați în delegație este mai ridicat decât cel pentru funcționarii repartizați la sediu și, pe de altă parte, plafonul pentru funcționarii aflați în delegație poate fi depășit în cazuri excepționale, în timp ce o asemenea posibilitate nu există pentru funcționarii repartizați la sediu. Prin urmare, normele prevăzute în anexa X la statut prevăd un tratament mai favorabil pentru reclamanți decât pentru funcționarii repartizați la sediu.

- 96 Totuși, prin intermediul argumentului lor, reclamantii urmăresc totodată să invoce o diferență de tratament care rezultă din faptul că, datorită școlilor europene sau alocațiilor școlare pe care le primesc, copiii funcționarilor repartizați la sediu au acces gratuit la o formă de învățământ adecvată, în timp ce alocațiile școlare pe care ei le-au primit nu ar permite copiilor lor să urmeze gratuit o formă de învățământ adecvată la Beijing.
- 97 În această privință, trebuie amintit că unul dintre obiectivele urmărite de articolul 15 din anexa X la statut este tratarea în mod nediscriminatoriu a funcționarilor repartizați în țări terțe în raport cu funcționarii repartizați la sediu în ceea ce privește învățământul gratuit pentru copiii lor (a se vedea punctul 68 de mai sus). Așadar, ținând seama de jurisprudența menționată la punctul 86 de mai sus, trebuie să se examineze dacă, din perspectiva acestui obiectiv, funcționarii aflați în delegație sunt tratați în mod discriminatoriu în raport cu cei repartizați la sediu.
- 98 Or, trebuie arătat că, în cursul ședinței, SEAE a precizat că există școli în Beijing care oferă o educație adecvată și ale căror costuri de școlarizare sunt mai mici decât cele suportate de reclamantii. Totuși, trebuie să se constate că nici în e-mailurile din 17 decembrie 2015, nici în deciziile de respingere a reclamațiilor reclamantilor SEAE nu s-a întemeiat pe considerația potrivit căreia o educație adecvată era disponibilă pentru o sumă egală sau mai mică decât plafonul statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro.
- 99 În orice caz, presupunând că nu există școli în Beijing care să poată oferi o educație adecvată copiilor reclamantilor pentru suma de 27 788,40 euro, care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro, desigur că reclamantii ar fi fost tratați diferit față de funcționarii repartizați la sediu dacă se consideră că costurile de școlarizare a copiilor funcționarilor repartizați la sediu sunt rambursate *de facto* în mod integral. Cu toate acestea, o diferență de tratament constituie o discriminare doar dacă nu este justificată în mod obiectiv.
- 100 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că SEAE dispune de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește modul în care alocă mijloacele bugetare de care dispune pentru cheltuieli neobligatorii. După cum a precizat SEAE în cursul ședinței, scopul pe care l-a urmărit prin limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro a fost extinderea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe la cât mai mulți funcționari posibil care solicitaseră aceasta, luând totodată în considerare limitele bugetare pentru astfel de cheltuieli. Având în vedere marja largă de apreciere de care dispune SEAE, alegerea obiectivului respectiv nu poate fi contestată.
- 101 În al doilea rând, trebuie să se arate că reclamantii nu contestă existența unor constrângeri bugetare. Ei se limitează să susțină că AIPN nu a ținut seama în mod suficient de faptul că limitarea rambursării costurilor de școlarizare ar putea genera alte costuri, cum sunt cheltuielile de repetenție a copiilor și cheltuielile generate de mutări, de transferuri și de invalidități.
- 102 În această privință, este necesar să se constate că, prin argumentele menționate, reclamantii urmăresc în esență să repună în discuție caracterul adecvat al limitării rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro în vederea atingerii obiectivului de extindere a rambursării costurilor în cauză la un număr maxim posibil de funcționari care au solicitat aceasta.
- 103 Având în vedere marja largă de apreciere de care dispune SEAE în această privință, Tribunalul trebuie să se limiteze la verificarea aspectului dacă argumentele reclamantilor sunt de natură să demonstreze existența unei erori vădite săvârșite de SEAE. Aceasta ar fi situația numai dacă argumentele reclamantilor erau de natură să priveze de plauzibilitate aprecierile SEAE.

- 104 Or, este necesar să se constate că argumentul întemeiat pe costurile pe care le-ar putea implica eventualele repetenții, mutări, transferuri și invalidități, care nu a fost deloc detaliat, nu este de natură să priveze de plauzibilitate aprecierea SEAE potrivit căreia limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe la 10 000 de euro a constituit un mijloc adecvat de alocare a bugetului limitat de care dispunea.
- 105 Prin urmare, argumentele prezentate de reclamantii nu sunt de natură să demonstreze că o eventuală diferență de tratament nu era justificată în mod obiectiv.
- 106 Rezultă că argumentul întemeiat pe discriminarea reclamanților în raport cu funcționarii repartizați la sediu trebuie de asemenea să fie respins.
- 107 În al treilea rând, în măsura în care reclamanții susțin că sunt discriminați în raport cu funcționarii repartizați în delegațiile Uniunii în țări terțe unde suma corespunzătoare plafonului statutar pentru țările terțe majorat cu 10 000 de euro este suficientă pentru acoperirea costurilor de școlarizare necesare pentru a beneficia de o educație adecvată, este necesar să se respingă acest argument făcând trimitere la considerațiile prezentate la punctele 93-106 de mai sus.
- 108 În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul reclamanților întemeiat pe faptul că SEAE privilegiază funcționarii fără copii, este suficient să se arate că funcționarii care au copii nu sunt tratați în același fel ca funcționarii fără copii. Astfel, articolul 3 din anexa VII la statut și articolul 15 din anexa X la statut prevăd acordarea de alocații școlare numai pentru funcționarii care au copii în întreținere.
- 109 În consecință, niciunul dintre argumentele întemeiate pe încălcarea principiului nediscriminării prezentate de reclamantii nu este de natură să demonstreze că, din perspectiva principiului respectiv, articolul 15 din anexa X la statut trebuie interpretat în sensul că le conferă dreptul la rambursarea integrală a costurilor de școlarizare.

4) Cu privire la argumentele întemeiate pe încălcarea drepturilor copilului, a dreptului la viața de familie și a dreptului la educație

- 110 Prin al treilea aspect al celui de al treilea motiv, reclamanții susțin în esență că, având în vedere drepturile copilului, dreptul la viața de familie și dreptul la educație, articolul 15 din anexa X la statut ar fi trebuit să fie interpretat în sensul că le conferă dreptul la rambursarea integrală a costurilor de școlarizare.
- 111 În deciziile de respingere a reclamațiilor formulate de PO, de PP și de PR, AIPN a respins motivul întemeiat pe încălcarea dreptului la educație. AIPN a arătat, în primul rând, că în Carta drepturilor fundamentale nu există dispoziții care să oblige angajatorii să ramburseze personalului lor integralitatea costurilor de școlarizare suportate în urma înscrierii copiilor acestora la o școală privată, în al doilea rând, că dreptul la educație prevăzut la articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale nu ar fi afectat, întrucât acesta ar urmări să protejeze dreptul de a urma gratuit învățământul obligatoriu în statele membre, fără a conferi însă dreptul la educație în școli private, cum sunt cele alese de reclamantii, iar în al treilea rând și în orice caz, că limitarea acestui drept ar putea fi justificată în temeiul articolului 52 din Carta drepturilor fundamentale.
- 112 Potrivit reclamanților, considerațiile menționate sunt eronate.
- 113 Mai întâi, ei susțin că, în conformitate cu articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale, orice persoană are dreptul la educație și că acest drept include posibilitatea de a urma gratuit învățământul obligatoriu. În țările Uniunii, în general, învățământul ar fi obligatoriu pentru copiii cu vârste cuprinse între 6 și 16 ani. Copiii funcționarilor aflați în delegație ar dispune de dreptul la o educație de un nivel

similar. Or, în anumite țări terțe, școlile care oferă un asemenea nivel ar fi dificil de găsit. Prin urmare, dreptul la educație nu ar fi limitat la învățământul public gratuit în țările terțe respective. Aceasta ar fi situația în special dacă, într-o țară terță, învățământul public nu ar fi oferit nici în limba maternă a copiilor personalului aflat în delegație, nici în limba engleză, ci numai în limba națională a statului în cauză.

114 SEAE contestă argumentele de mai sus.

115 În primul rând, în ceea ce privește dreptul la educație garantat de articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie amintit că, desigur, alineatul 2 al articolului menționat garantează posibilitatea de a urma gratuit învățământul obligatoriu.

116 Or, mai întâi, după cum reiese din explicațiile referitoare la Carta drepturilor fundamentale (JO 2007, C 303, p. 2), de care trebuie să se țină seama în mod corespunzător în conformitate cu articolul 52 alineatul (7) din cartă menționată, articolul 14 din aceasta nu impune ca instituțiile private să ofere un asemenea tip de învățământ în mod gratuit.

117 Apoi, din articolul 14 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale nu se poate deduce că Uniunea este obligată să garanteze, pe teritoriul țărilor terțe, un învățământ obligatoriu gratuit corespunzător celui existent în statele membre.

118 Pe de altă parte, trebuie să se constate că reclamantii nu susțin că în China copiii lor nu au avut acces la învățământul public național.

119 În plus, referitor la argumentele reclamantilor întemeiate pe dreptul copiilor personalului aflat în delegație la o formă de învățământ corespunzătoare, trebuie amintit că este necesar să se facă distincție între drepturile garantate de Carta drepturilor fundamentale și drepturile garantate de statut.

120 Pe de o parte, în ceea ce privește drepturile care decurg din statut, este suficient să se amintească faptul că articolul 15 din anexa X la statut nu poate fi interpretat în sensul că obligă SEAE să ramburseze costurile de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe în mod nelimitat (a se vedea punctele 64-73 de mai sus).

121 Pe de altă parte, în măsura în care argumentele reclamantilor vizează articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie amintit că articolul respectiv stabilește drepturile minime pentru orice persoană și că dreptul copiilor funcționarilor la o formă de învățământ corespunzătoare într-o țară terță nu face parte dintre acestea.

122 Având în vedere considerațiile precedente, este necesară respingerea argumentelor reclamantilor întemeiate pe limitarea dreptului la educație consacrat la articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale.

123 În al doilea rând și în orice caz, chiar presupunând că rambursarea parțială a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe limitează dreptul la educație prevăzut la articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie amintit că o asemenea limitare ar putea fi justificată în temeiul articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale. Astfel, ar fi vorba despre o limitare prevăzută de o lege care ar urmări un obiectiv de interes general al Uniunii, și anume obiectivul de a extinde rambursarea costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe la numărul maxim posibil de funcționari care au solicitat aceasta, luând în considerare limitele bugetare pentru astfel de cheltuieli (a se vedea punctele 100-105 de mai sus).

- 124 Prin urmare, contrar celor susținute de reclamanți, dreptul la educație consacrat la articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale nu impune interpretarea articolului 15 din anexa X la statut în sensul că, date fiind situațiile excepționale în care se aflau, SEAE avea obligația să le ramburseze integral costurile de școlarizare care depășesc plafonul social pentru țările terțe.
- 125 În al doilea rând, reclamanții susțin că, având în vedere drepturile copilului consacrate la articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale, dreptul la viața de familie consacrat la articolul 9 din cartă menționată și protecția familiei garantată de articolul 33 din această cartă, este necesar să se interpreteze articolul 15 din anexa X la statut în sensul că, întrucât situațiile lor sunt excepționale, dispun de dreptul la rambursarea integrală a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. Prin mutarea în China împreună cu familiile lor, ei și-ar fi exercitat dreptul la viața de familie. În acest context, ei susțin că funcționarii repartizați în delegație nu ajung acolo în mod necesar prin propria alegere. Pe de o parte, anumiți funcționari, cum sunt PO și PP, ar fi fost repartizați în China în interes de serviciu. Pe de altă parte, toți membrii personalului SEAE ar trebui să își exercite funcțiile în mod periodic în cadrul delegațiilor Uniunii. Povara financiară care ar fi impusă prin limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe asupra anumitor familii de funcționari ar aduce atingere fie drepturilor copiilor lor, fie dreptului lor la viața de familie întrucât, din cauza acestei poveri, copiii lor ar risca să fie separați de părintele aflat în delegație, pentru a putea să urmeze o formă de învățământ corespunzătoare în unul dintre statele din Uniune.
- 126 SEAE contestă argumentele de mai sus.
- 127 În această privință, în primul rând, este necesar să se constate că argumentele reclamanților care urmăresc să demonstreze existența unei limitări a dreptului la viața de familie și a drepturilor copilului se bazează pe premisa potrivit căreia un funcționar ar putea fi repartizat împotriva voinței sale în cadrul unei delegații a Uniunii într-o țară terță în care costurile de școlarizare depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.
- 128 În acest context, trebuie amintit că reclamanții au decis să se angajeze la SEAE cunoscând faptul că aceasta implică exercitarea funcției lor în mod periodic în cadrul delegațiilor Uniunii [a se vedea, în acest sens, articolul 6 alineatul (10) a treia teză din Decizia 2010/427].
- 129 Pe de altă parte, trebuie arătat că reclamanții nu au demonstrat că au fost repartizați împotriva voinței lor în cadrul delegației Uniunii în China, la Beijing. Astfel, reiese din dosar că anumiți reclamanți au solicitat din proprie inițiativă să fie repartizați la delegația Uniunii în China. În ceea ce privește funcționarii care au fost repartizați la delegația Uniunii în China în interes de serviciu, reclamanții au confirmat în cursul ședinței că această repartizare nu a avut loc împotriva voinței lor. În acest context, este necesar de asemenea să se precizeze că SEAE a arătat în înscrisurile sale și în cursul ședinței că membrii personalului SEAE nu sunt repartizați în cadrul unei delegații a Uniunii în țări terțe împotriva voinței lor, iar reclamanții nu au contestat această afirmație în mod detaliat.
- 130 În aceste împrejurări, faptul că reclamanților nu le-a fost rambursată valoarea totală a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe nu poate fi considerat ca fiind o limitare a drepturilor copiilor lor în sensul articolului 24 din Carta drepturilor fundamentale, a dreptului la viața de familie în sensul articolului 9 din cartă menționată sau a dreptului la protecția familiei prevăzut la articolul 33 din aceasta.
- 131 În al doilea rând și în orice caz, trebuie amintit că o eventuală limitare a dreptului la viața de familie care ar rezulta din faptul că, având în vedere povara financiară cauzată de rambursarea parțială a costurilor de școlarizare din țara unde a avut loc repartizarea, unii copii nu ar putea să îl însoțească pe unul dintre părinți cu ocazia repartizării sale în cadrul unei delegații a Uniunii într-o țară terță ar putea fi justificată în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale (a se vedea punctul 123 de mai sus).

132 Având în vedere considerațiile precedente, este necesar să se respingă argumentele reclamanților întemeiate pe încălcarea drepturilor copilului, a dreptului la viața de familie și la protecția familiei, precum și a dreptului la educație.

5) Cu privire la argumentele întemeiate pe încălcarea principiului proporționalității

133 Reclamanții susțin că, atunci când a limitat rambursarea costurilor de școlarizare, deși ei se aflau în situații excepționale în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut, AIPN a ținut seama numai de obiectivul reducerii impactului financiar pe care îl implică rambursarea costurilor de școlarizare. Procedând astfel, fără a ține seama în mod suficient de drepturile și de interesele lor, AIPN ar fi încălcat principiul proporționalității.

134 SEAE contestă argumentele de mai sus.

135 În acest context, este suficient să se amintească aspectul că, în cadrul examinării încălcării drepturilor invocate de reclamanți, care a fost efectuată la punctele 74-132 de mai sus, principiul proporționalității și argumentele invocate de reclamanți în această privință au fost deja luate în considerare (a se vedea în special punctele 100-105 de mai sus). Or, în urma examinării respective nu a rezultat că, prin nerambursarea integrală către reclamanți a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe, AIPN a adus atingere în mod disproporționat drepturilor reclamanților.

136 Prin urmare, argumentele întemeiate pe încălcarea principiului proporționalității trebuie de asemenea să fie respinse.

137 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se concluzioneze că niciunul dintre argumentele invocate de reclamanți întemeiate pe formularea și pe obiectivele urmărite de articolul 15 din anexa X la statut, pe principiul nediscriminării, pe principiul securității juridice, pe principiul respectării drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime, pe principiul bunei administrări, pe drepturile copilului, pe dreptul la viața de familie și pe dreptul la educație sau pe principiul proporționalității nu este de natură să demonstreze că, în situația în care se aflau reclamanții, AIPN era obligată să le ramburseze integral costurile de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.

b) Cu privire la argumentul întemeiat pe nerespectarea orientărilor

138 În deciziile de respingere a reclamațiilor formulate de PQ și de PR, AIPN a arătat că a respectat orientările. Acestea din urmă ar prevedea că rambursarea costurilor în cauză se face în funcție de „bugetul disponibil”.

139 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanții susțin că respectivele considerații sunt eronate. Orientările s-ar opune limitării rambursării costurilor de școlarizare atunci când singurele forme de învățământ adecvate pentru copiii funcționarilor Uniunii repartizați într-o țară terță ar implica costuri care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. Ele nu ar prevedea o limită pentru rambursarea costurilor de școlarizare în cazuri excepționale în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut.

140 SEAE contestă argumentele menționate.

141 Aceste argumente ale reclamanților trebuie respinse. Astfel, pe de o parte, trebuie arătat că rezultă în mod clar din orientări, așa cum erau aplicabile în speță, că deciziile privind cererile de rambursare a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe erau adoptate în funcție de bugetul disponibil. Pe de altă parte, este necesar să se constate că orientările nu conțin niciun element

care să permită să se considere că AIPN nu putea decide să nu țină seama de constrângerile bugetare atunci când singurele forme de învățământ adecvate pentru copiii funcționarilor Uniunii ar implica costuri care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.

142 Rezultă că niciunul dintre argumentele invocate de reclamanti nu este de natură să demonstreze că, având în vedere situațiile excepționale în care se aflau, aceștia dispuneau de dreptul la o rambursare integrală a costurilor de școlarizare suportate.

4. Cu privire la argumentele referitoare la limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe efectuată de AIPN

143 La punctele 62-142 de mai sus, au fost examinate doar argumentele reclamanților prin care se urmărește să se demonstreze că, întrucât situațiile lor erau excepționale, AIPN avea obligația de a rambursa integral costurile de școlarizare pentru copiii lor. Or, în cadrul celui de al treilea motiv, reclamanții nu se limitează să invoce argumentele menționate, ci prezintă totodată argumente care urmăresc repunerea în discuție a modalităților de limitare a rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe, efectuată de AIPN în deciziile atacate.

144 În deciziile de respingere a reclamațiilor, AIPN a arătat în special că limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe pe care a efectuat-o nu a fost discriminatorie. Întrucât alocațiile școlare erau datorate pentru fiecare copil, limitarea acestora s-ar aplica de asemenea pentru fiecare copil. O astfel de metodă nu ar fi vădit eronată.

145 Reclamanții consideră că pozițiile adoptate de AIPN nu sunt în concordanță cu principiul nediscriminării, cu orientările, cu drepturile copilului, cu dreptul la viața de familie, cu dreptul la educație și cu principiul proporționalității.

146 SEAE contestă argumentele de mai sus.

147 În primul rând, reclamanții susțin că limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe efectuată de AIPN nu este conformă cu principiul nediscriminării și cu orientările întrucât AIPN nu ar fi procedat la examinarea individuală a cererilor de rambursare formulate de funcționarii în cauză.

148 Acest argument trebuie să fie respins. Astfel, după cum reiese în special din deciziile de respingere a reclamațiilor reclamanților, AIPN a examinat cererile lor de rambursare a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe, ținând seama de situația lor individuală. Cuantumul alocațiilor acordate reclamanților a fost identic doar din cauza faptului că valoarea costurilor de școlarizare pentru care reclamanții au solicitat rambursarea depășea în cazul tuturor limita de 10 000 de euro stabilită de AIPN.

149 În al doilea rând, este necesar să se examineze argumentul reclamanților întemeiat pe faptul că limita aplicată de AIPN ar fi contrară principiului nediscriminării, din cauză că ar fi tratate în mod identic familiile monoparentale și familiile numeroase, pe de o parte, și alte familii, pe de altă parte, în condițiile în care situațiile lor ar fi diferite.

150 În această privință, trebuie amintit că, potrivit principiului nediscriminării, este interzisă tratarea unor situații diferite în același mod, cu excepția cazului în care o astfel de diferență de tratament este justificată în mod obiectiv, și că elementele care definesc diferite situații și astfel caracterul comparabil al acestora trebuie să fie determinate și evaluate în special în funcție de obiectul și de finalitatea actului Uniunii care instituie distincția în cauză, luând în considerare principiile și obiectivele domeniului din care face parte actul respectiv (a se vedea punctele 85 și 86 de mai sus).

- 151 Or, reclamanții nu invocă existența unui obiectiv al statutului din care s-ar putea deduce că, în ceea ce privește cuantumul alocațiilor școlare ale copiilor, AIPN ar fi trebuit să considere că situația familiilor monoparentale și a familiilor numeroase este diferită de cea a altor familii, ceea ce ar impune un tratament diferit. Dimpotrivă, este necesar să se arate, pe de o parte, că rezultă din articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la statut că alocația școlară este datorată pentru fiecare copil aflat în întreținere și, pe de altă parte, că în statut legiuitorul Uniunii a prevăzut plafoane care limitează alocațiile școlare respective. Având în vedere aceste elemente, nu se poate considera că, prin limitarea rambursării costurilor de școlarizare pentru fiecare copil care depășeau plafonul statutar pentru țările terțe la 10 000 de euro, AIPN a tratat două situații diferite în mod identic.
- 152 Prin urmare, argumentele reclamanților întemeiate pe faptul că AIPN ar fi încălcat principiul nediscriminării, tratând familiile monoparentale și familiile numeroase în mod identic cu alte familii, trebuie de asemenea să fie respins.
- 153 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentele întemeiate pe încălcarea principiului nediscriminării, precum și argumentele întemeiate pe încălcarea drepturilor copilului, a dreptului la viața de familie și a dreptului la educație, precum și a principiului proporționalității, este necesar să se facă trimitere la considerațiile prezentate la punctele 62-142 de mai sus. Pe de altă parte, în ipoteza în care unul dintre drepturile respective ar fi limitat din cauza limitării rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe, trebuie să se constate că reclamanții nu invocă niciun argument detaliat prin care să urmărească să demonstreze că, având în vedere obiectivul urmărit de SEAE, și anume obiectivul de a extinde rambursarea costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe la un număr maxim posibil de funcționari care au solicitat aceasta, ținând seama de constrângerile bugetare la care era supus SEAE, limitarea menționată era în mod vădit disproporționată.
- 154 Rezultă că și argumentele care privesc limitarea rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe efectuată de AIPN trebuie să fie respinse în totalitate.

5. Cu privire la argumentele întemeiate pe faptul că deciziile atacate ar fi trebuit să fie întemeiate pe DGA

- 155 În cadrul primului motiv, reclamanții susțin că deciziile atacate ar fi trebuit să se întemeieze pe DGA adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 alineatul (1) din statut. O astfel de procedură ar necesita consultarea comitetului pentru personal al SEAE și emiterea unui aviz de către Comitetul pentru statut.
- 156 SEAE contestă argumentele de mai sus.
- 157 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, prin Decizia HR DEC(2014)02 din 3 februarie 2014, SEAE a hotărât să aplice dispozițiile prevăzute în Decizia C(2013) 8971 final a Comisiei din 16 decembrie 2013 privind DGA referitoare la acordarea alocației școlare prevăzute la articolul 3 din anexa VII la statut și că această primă decizie a fost adoptată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 alineatul (1) din statut.
- 158 Totuși, prin argumentele lor, reclamanții nu repun în discuție existența acestor DGA ale SEAE referitoare la punerea în aplicare a articolului 3 din anexa VII la statut, dar susțin că SEAE ar fi trebuit să adopte DGA privind norma derogatorie prevăzută la articolul 15 a doua teză din anexa X la statut, care permite serviciului respectiv să depășească plafonul statutar pentru țările terțe în cazuri excepționale.

- 159 În această privință, este necesar să amintim că, potrivit jurisprudenței, obligația de a adopta DGA în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 alineatul (1) din statut există în cazul existenței unei dispoziții exprese. În lipsa unei dispoziții exprese, o astfel de obligație nu poate exista decât cu titlu excepțional, și anume atunci când dispozițiile din statut sunt lipsite de claritate și de precizie într-o asemenea măsură încât nu se pretează unei aplicări care să nu aibă caracter arbitrar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 martie 2016, Vanhalewyn/SEAE, T-792/14 P, EU:T:2016:156, punctele 29 și 30).
- 160 Prin urmare, într-o primă etapă este necesar să se examineze dacă există o dispoziție expresă care să prevadă obligația AIPN de a adopta DGA în exercitarea puterii sale decizionale prevăzute la articolul 15 a doua teză din anexa X la statut, și anume puterea sa de a decide, în cazuri excepționale, să ramburseze costurile de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.
- 161 În primul rând, trebuie arătat că o astfel de dispoziție expresă nu rezultă din articolul 15 a doua teză din anexa X la statut, care se limitează să facă referire la deciziile individuale pe care AIPN trebuie să le adopte în împrejurări excepționale.
- 162 În al doilea rând, chiar și în ipoteza în care articolul 15 prima teză din anexa X la statut, potrivit căruia condițiile în care un funcționar beneficiază de alocație școlară sunt stabilite de AIPN, ar viza cazurile excepționale, menționate la a doua teză a acestui articol, în care AIPN poate să depășească plafonul statutar pentru țările terțe, trebuie arătat că articolul 15 prima teză din anexa X la statut nu prevede în mod explicit necesitatea stabilirii condițiilor respective sub formă de DGA.
- 163 În al treilea rând, este necesar să se analizeze dacă articolul 1 al treilea paragraf din anexa X la statut, din care reiese că „se adoptă [DGA] în conformitate cu articolul 110 din statut”, trebuie să fie considerat ca fiind o prevedere expresă care impune adoptarea unor DGA în ceea ce privește exercitarea puterii decizionale care este conferită AIPN în temeiul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut.
- 164 În această privință, trebuie amintit că puterea decizională conferită AIPN prin articolul 15 a doua teză din anexa X la statut se referă la cazuri excepționale. Pe de altă parte, după cum s-a arătat în special la punctele 64-73 de mai sus, în cadrul exercitării puterii decizionale menționate, AIPN trebuie să țină seama de constrângerile bugetare existente în cazul rambursării costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. Având în vedere constrângerile respective, este necesar ca aceasta să țină cont de toate cererile de rambursare a unor asemenea costuri formulate de membrii personalului SEAE, al căror quantum poate varia în funcție de factori aflați în afara controlului serviciului în cauză, cum sunt cursul de schimb sau cererea existentă pentru astfel de forme de învățământ. Rezultă că, atunci când își exercită puterea de decizie, AIPN dispune de o anumită flexibilitate, care îi permite să țină seama de suma totală a cărei rambursare se solicită, de bugetul disponibil și de împrejurările excepționale invocate de persoanele interesate.
- 165 Având în vedere considerațiile precedente, articolul 1 al treilea paragraf din anexa X la statut nu poate fi interpretat în sensul că obligă SEAE să adopte DGA legate de exercitarea puterii decizionale conferite de articolul 15 a doua teză din anexa X la statut.
- 166 Contrar celor susținute de reclamant, această concluzie este în concordanță cu Hotărârea din 17 martie 2016, Vanhalewyn/SEAE (T-792/14 P, EU:T:2016:156).
- 167 Astfel, considerațiile care au determinat Tribunalul să aprecieze că SEAE avea obligația de a adopta DGA în ceea ce privește procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf din anexa X la statut nu pot fi transpuse în cazul articolului 15 a doua teză din anexa respectivă.

- 168 Într-adevăr, după cum reiese din cuprinsul punctului 32 din Hotărârea din 17 martie 2016, Vanhalewyn/SEAE (T-792/14 P, EU:T:2016:156), în ceea ce privește procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf din anexa X la statut, legiuitorul Uniunii a urmărit să se asigure că criteriile utilizate pentru determinarea țărilor terțe în care condițiile de viață pot fi considerate echivalente cu cele obișnuite în Uniune sunt stabilite în mod abstract și independent de orice procedură care are drept scop să determine dacă, într-un caz concret, condițiile de viață care prevalează într-o țară prezintă o asemenea echivalență. Prin urmare, articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf din anexa X la statut vizează o decizie cu caracter general, care se aplică tuturor membrilor personalului SEAE care sunt repartizați într-o țară terță. Pe de altă parte, trebuie arătat că, atunci când condițiile de viață dintr-o țară terță nu sunt echivalente cu cele care prevalează în mod obișnuit în Uniune, membrii personalului SEAE repartizați în țara respectivă au dreptul la o indemnizație pentru condiții de viață.
- 169 În schimb, după cum s-a arătat la punctele 62-142 de mai sus, chiar dacă un membru al personalului SEAE se află într-o situație excepțională în sensul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut, dispoziția menționată nu conferă un drept necondiționat la rambursarea integrală a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. Pe de altă parte, puterea decizională conferită AIPN prin dispoziția în cauză nu are în vedere o decizie cu caracter general, ci decizii cu aplicabilitate individuală care urmează să fie adoptate în cazuri excepționale și, după cum s-a arătat la punctul 164 de mai sus, în cadrul exercitării acestei puteri, AIPN trebuie să țină seama de situațiile individuale ale membrilor personalului său care au solicitat rambursarea costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe. În acest context, este necesar ca AIPN să dispună de o flexibilitate care să îi permită să țină cont, pe de o parte, de situația individuală a fiecărui membru al personalului SEAE care a formulat o cerere de rambursare a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe și, pe de altă parte, de constrângerile bugetare pe care le implică rambursarea unor asemenea costuri.
- 170 Rezultă că aprecierea Tribunalului privind articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf din anexa X la statut, potrivit căreia legiuitorul Uniunii a urmărit să se asigure că criteriile utilizate pentru determinarea țărilor terțe în care condițiile de viață pot fi considerate echivalente cu cele obișnuite în Uniune sunt stabilite în mod abstract și independent de orice procedură care are ca obiect să determine dacă, într-un caz concret, condițiile de viață care prevalează într-o țară prezintă o asemenea echivalență și, prin urmare, în cadrul DGA, nu se poate transpune în cazul puterii decizionale care este conferită AIPN prin articolul 15 a doua teză din anexa X la statut.
- 171 Având în vedere considerațiile precedente, este necesar să se concluzioneze că nu există o dispoziție expresă care să prevadă obligația de a adopta DGA privind exercitarea puterii decizionale a AIPN prevăzută la articolul 15 a doua teză din anexa X la statut.
- 172 În al doilea rând, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, în lipsa unei dispoziții exprese care să prevadă obligația de a adopta DGA, o astfel de obligație nu poate exista decât cu titlu excepțional, și anume atunci când dispozițiile din statut sunt lipsite de claritate și de precizie într-o asemenea măsură încât nu se pretează unei aplicări fără caracter arbitrar (a se vedea punctul 159 de mai sus).
- 173 Or, având în vedere caracterul excepțional al deciziilor AIPN privind depășirea plafonului statutar pentru țările terțe în temeiul articolului 15 a doua teză din anexa X la statut și necesitatea ca AIPN să dispună de o anumită flexibilitate în ceea ce privește aplicarea acestei dispoziții (a se vedea punctul 164 de mai sus), nu se poate considera că faptul că articolul respectiv lasă AIPN o marjă largă de apreciere este suficient pentru a demonstra lipsa de claritate sau de previzibilitate a dispoziției menționate în sensul jurisprudenței citate la punctul 159 de mai sus.
- 174 În orice caz, trebuie subliniat că reclamanții nu au invocat argumente de natură să demonstreze că, în lipsa unor DGA, articolul 15 a doua teză din anexa X la statut nu se pretează unei aplicări fără caracter arbitrar. Astfel, pe de o parte, după cum reiese din cuprinsul punctelor 62-154 de mai sus, argumentele

reclamanților care urmăresc să demonstreze că SEAE a săvârșit o eroare în ceea ce privește aplicarea articolului 15 a doua teză din anexa X la statut trebuie să fie respinse. Pe de altă parte, este necesar să se constate că reclamanții nu au prezentat argumente detaliate în această privință.

- 175 În sfârșit și în orice caz, trebuie arătat că, chiar dacă SEAE ar fi fost obligat să adopte DGA, având în vedere considerațiile de la punctele 64-137 de mai sus, în cadrul unor asemenea DGA, acesta nu ar fi fost obligat să prevadă o obligație de rambursare integrală a costurilor de școlarizare care depășesc plafonul statutar pentru țările terțe.
- 176 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se respingă argumentele întemeiate pe faptul că SEAE avea obligația de a adopta DGA în ceea ce privește puterea sa decizională prevăzută la articolul 15 a doua teză din anexa X la statut.
- 177 Prin urmare, toate motivele invocate de reclamanți trebuie să fie respinse. În consecință, cererea de anulare care vizează e-mailurile din 17 decembrie 2015 și cererea de anulare a deciziilor de respingere a reclamațiilor reclamanților trebuie să fie respinse, fără a fi necesară pronunțarea în legătură cu admisibilitatea ultimei cereri.

B. Cu privire la celelalte cereri de anulare

- 178 În ceea ce privește cererile de anulare care vizează e-mailurile ulterioare celui din 17 decembrie 2015, fișele de evaluare a alocației școlare și fișele de remunerație care menționează valoarea alocației școlare primite, este suficient să se arate că, în susținerea cererilor respective, reclamanții se limitează să invoce motivele care au fost deja examinate și respinse la punctele 41-177 de mai sus. Prin urmare, cererile menționate trebuie de asemenea să fie respinse, fără a fi necesară pronunțarea asupra admisibilității lor.
- 179 Având în vedere considerațiile anterioare, se impune respingerea acțiunii în totalitate.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 180 Reclamanții susțin că, în ipoteza în care acțiunea ar trebui să fie respinsă, ei nu ar trebui să fie obligați la plata cheltuielilor de judecată generate de faptul că SEAE a decis să fie asistat de avocați. Această decizie nu ar trebui să le aducă prejudicii. Obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată generate de asistența oferită de un cabinet extern, în condițiile în care SEAE dispune de un serviciu juridic intern, ar constitui un obstacol în calea dreptului lor de acces la o instanță judecătorească.
- 181 SEAE contestă argumentele de mai sus.
- 182 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 183 Întrucât reclamanții au căzut în pretenții, se impune obligarea lor la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu concluziile SEAE.
- 184 În ceea ce privește cererea reclamanților de a nu fi obligați la plata cheltuielilor de judecată generate de faptul că SEAE a decis să fie asistat de avocați, în măsura în care aceasta vizează caracterul recuperabil al cheltuielilor de judecată, trebuie amintit că Tribunalul se pronunță asupra caracterului recuperabil al cheltuielilor de judecată la cererea părții interesate, prin ordonanță adoptată în temeiul articolului 170 alineatul (1) din Regulamentul de procedură (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 2014, Ben Ali/Consiliul, T-133/12, nepublicată, EU:T:2014:176, punctul 104). Prin urmare, o asemenea cerere trebuie să fie respinsă ca inadmisibilă în cadrul prezentei proceduri.

- 185 Pe de altă parte, în ipoteza în care cererea respectivă ar viza articolul 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, potrivit căruia, în cazul în care echitatea impune acest lucru, Tribunalul poate decide ca o parte care cade în pretenții să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, doar o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să nu fie obligată la plata acestora, este suficient să se arate că împrejurările invocate de reclamantii nu justifică aplicarea dispoziției menționate. Dimpotrivă, din articolul 19 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din statutul în cauză, reiese că instituțiile Uniunii sunt libere, în ceea ce privește modul în care înțeleg să fie reprezentate sau asistate în fața instanței Uniunii, să recurgă la asistența unui avocat.
- 186 În consecință, cererea reclamantilor de a nu fi obligați la plata cheltuielilor de judecată generate de faptul că SEAE a decis să fie asistat de avocați trebuie să fie respinsă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Îi obligă pe PO, pe PP, pe PQ și pe PR să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE).**

Gratsias

Labucka

Dittrich

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 octombrie 2018.

Semnături